

Bruxelles, den 10.1.2017
COM(2017) 4 final

2017/0001 (NLE)

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om ændring af Rådets forordning (EU) 2016/1903 om fastsættelse for 2017 af fiskerimuligheder for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande i Østersøen

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

På sit møde den 10.-11. oktober 2016 fastsatte Rådet ved forordning (EU) 2016/1903 fiskerimuligheder for torsk i den vestlige del af Østersøen (underafsnit 22-24) for 2017 på grundlag af og i overensstemmelse med den flerårige forvaltningsplan for Østersøen (forordning (EU) 2016/1139) og med henblik på at sikre en hurtig genopretning af den pågældende bestand til niveauer, som ligger over det niveau, der kan give maksimalt bæredygtigt udbytte (MSY). I overensstemmelse med 5, stk. 2, i nævnte forordning fastsatte Rådet de samlede tilladte fangstmængder (kvoter) på et niveau, som er i overensstemmelse med en fiskeridødelighed, som ligger under MSY-værdien. I overensstemmelse med artikel 5, stk. 2 og 3, i nævnte forordning traf Rådet desuden beslutning om yderligere foranstaltninger med henblik på at sikre en hurtig genopretning af bestanden til ovennævnte niveau.

Navnlig fastsatte Rådet, at de nævnte kvoter kun kan fiskes fra den 1. til den 31. januar og fra den 1. april til den 31. december 2017. Ved ikke at tillade brug af kvoten i de to måneder, gydetiden for torsk i den vestlige del af Østersøen varer, vil bestanden kunne genoprettes til niveauer, der ligger over de kvantitative fangstbegrænsninger, ved at forbedre forholdene for rekruttering gennem færre forstyrrelser i gydetiden og gunstige ændringer i bestandens aldersfordeling.

Med indarbejdelsen af målsætningerne for den fælles fiskeripolitik forpligter den flerårige forvaltningsplan for Østersøen (artikel 3, stk. 1, i forordning (EU) 2016/1139) Rådet til at sikre, at fiskeriaktiviteterne er bæredygtige på lang sigt og samtidig i overensstemmelse med målet om at opnå økonomiske, sociale og beskæftigelsesmæssige fordele (artikel 2, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013). Proportionalitetsprincippet kræver, at det sæsonmæssige fiskeforbud kun anvendes, hvor det er nødvendigt for at nå målet med forbuddet, dvs. at beskytte gydebestanden.

Videnskaben peger på, at torsk i den vestlige del af Østersøen gyder på havområder med en dybde på mere end 20 meter¹, mens små kystfartøjer, som især er afhængige af fangster af torsk, også fisker i områder med dybder på mindre end 20 meter. En analyse fra Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF) peger på, at en begrænsning af fiskeri til områder med lavere vanddybde end 20 meter, og kun for fartøjer med en længde på mindre end 15 meter, ikke vil indvirke væsentligt på bestandens tilstand.

Det skal også bemærkes, at mens fartøjer med en længde på mindre end 12 meter var udelukket fra fritagelsen i år 2015, omend på forskellige betingelser, blev presset på bestanden mindsket væsentlig, og fiskeriforbudsperioden tjente sit formål.

Desuden kunne et fuldstændigt fiskeforbud have en uønsket effekt på andre torskebestande i Østersøen, dvs. et øget fiskeripres på den østlige torskebestand.

Derudover ville det, hvis fiskeriet blev tilladt for fartøjer med en længde på mindre end 15 meter og i områder med en vanddybde på mindre end 20 m, give et begrænset antal småfiskere mulighed for at fortsætte med at fiske og opnå en mere stabil indkomst, end det ville være tilfældet, hvis fiskeriet skulle indstilles fuldstændigt.

Disse fartøjer fisker også efter andre arter, og derfor ville en afbrydelse af torskefiskeriet for disse fartøjer reelt begrænse fiskeriet efter andre arter, da torsk sædvanligvis fanges som bifangst.

¹ Rapporten ICES WKBALTCOD 2015, s. 19.

Med henblik på at sikre overholdelse af kravet om ikke at fiske i områder med en vanddybde på mere end 20 meter, bør kun fartøjer, der er udstyret med et fartøjsovervågningssystem, have ret til at fiske i det nævnte område. I overensstemmelse med artikel 9, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1224/2009, bør artikel 9, stk. 5, i samme forordning ikke finde anvendelse.

På baggrund af STECF's konklusioner, nemlig at den vigtigste afhjælpende foranstaltning til at sikre genopretning af bestanden er en begrænsning af fangsterne med henblik på at sikre, at princippet om ansvarlig udnyttelse af havets biologiske ressourcer efterleves, er det desuden hensigtsmæssigt at begrænse anvendelsen af artikel 15, stk. 9, i forordning (EU) nr. 1380/2013 for torskbestanden i underområde 22-24 med henblik på overholdelse af forordning (EU) 2016/1139.

2. RESULTAT AF HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

Foranstaltningen er blevet vurderet af STECF og er efterfølgende blevet taget op og drøftet af de berørte medlemsstater på Landbrugs- og Fiskerirådet den 12. og 13. december 2016 og af de baltiske medlemsstater i december. Den foreslåede foranstaltning kan kun få fuld virkning, hvis den træder i kraft før den dato, hvor der ikke er fiskerimuligheder til rådighed, dvs. den 1. februar 2017.

3. JURIDISKE ASPEKTER AF FORSLAGET

Den foreslåede ændring har til formål at ændre Rådets forordning (EU) 2016/1903 som beskrevet nedenfor.

Det vil være nødvendigt at tilpasse fodnoten i tabellen vedrører torsk i underområde 22-24 (COD/3BC+24), der findes i bilaget til forordning (EU) 2016/1903, så den afspejler de omstændigheder, under hvilke det ikke er tilladt at udnytte fiskerimulighederne.

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om ændring af Rådets forordning (EU) 2016/1903 om fastsættelse for 2017 af fiskerimuligheder for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande i Østersøen

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 43, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Rådets forordning (EU) 2016/1903 fastsættes fiskerimuligheder for torsk i ICES-underområde 22-24 ("torskebestanden i den vestlige del af Østersøen") i perioden fra den 1. januar til den 31. januar og fra den 1. april til den 31. december 2017.
- (2) I december 2016 offentliggjorde Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF) sin videnskabelige vurdering vedrørende virkningen af fiskeforbuddet for torsk i den vestlige del af Østersøen i perioden fra den 1. februar til den 31. marts 2017. Det bekræftes, at forbuddet vil være gavnligt for bestanden.
- (3) Det fiskeforbud, der er fastsat ved forordning (EU) 2016/1903, finder også anvendelse på fiskeri efter torsk med fartøjer med en længde på mindre end 15 meter i områder, hvor vanddybden er mindre end 20 meter. I STECF's vurdering nævnes det dog, at en begrænsning af torskefiskeriet i områder, hvor vanddybden er mindre end 20 meter, for fartøjer med en længde på mindre end 15 meter overalt ikke bidrager væsentligt til genopretningen af den pågældende bestand.
- (4) Hvis fiskerimulighederne i den vestlige del af Østersøen blev tilbageholdt fuldstændigt, kunne det desuden føre til, at fiskeriet ville blive flyttet, og at dette ville have en uønsket effekt på andre torskebestande i Østersøen, særlig bestanden i den østlige del.
- (5) Desuden ville det, hvis fiskeriet blev tilladt for fartøjer med en længde på mindre end 15 meter og i områder med en vanddybde på mindre end 20 meter, give et begrænset antal fiskere mulighed for at fortsætte med at fiske og at fiske efter andre arter end torsk.
- (6) Det er derfor rimeligt at give fartøjer med en længde på under 15 meter overalt ret til at fiske i lavt vand med en dybde på op til 20 meter.
- (7) Fiskerimuligheder bør dog ikke være tilgængelige for partrawlere uanset længde på grund af sådanne fartøjers høje fangstkapacitet.
- (8) Med henblik på at sikre effektiv kontrol og overvågning af det fiskeriområde, der har en dybde på op til 20 meter, er det nødvendigt at sikre, at alle berørte fartøjer er udstyret med et fartøjsovervågningssystem, jf. artikel 9, stk. 2, i forordning 1224/2009. Derfor bør artikel 9, stk. 5, i nævnte forordning, i henhold til hvilken

medlemsstaterne kan fritage fiskerfartøjer med en længde overalt på mindre end 15 meter fra kravet om at have installeret et fartøjsovervågningssystem, ikke finde anvendelse på fiskeriet efter torsk i den vestlige del af Østersøen.

- (9) Med henblik på at sikre en bæredygtig udnyttelse af torskebestanden i den vestlige del af Østersøen i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/1139 bør den årsbaserede fleksibilitet, der er fastsat i artikel 15, stk. 9, i forordning (EU) nr. 1380/2013 i forbindelse med landingsforpligtelsen, ikke finde anvendelse på denne bestand.
- (10) Forordning (EU) 2016/1903 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (11) Det forbud mod fiskeri efter torsk i ICES-underområde 22-24, der er fastsat ved forordning (EU) 2016/1903, træder i kraft den 1. februar 2017. For at være fuldt ud effektiv bør denne forordning derfor anvendes fra samme dato og træde i kraft dagen efter offentliggørelsen —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I bilaget til forordning (EU) 2016/1903 affattes oplysningerne om torsk i ICES-underområde 22-24 således:

"Art:	Torsk <i>Gadus morhua</i>	Område:	Underafsnit 22-24 (COD/3BC+24)
Danmark	2 444		
Tyskland	1 194		
Estland	54		
Finland	48		
Letland	202		
Litauen	131		
Polen	654		
Sverige	870		
Unionen	5 597		
TAC	5 597 (1)	Analytisk TAC	Artikel 3, stk. 2 og 3, i forordning (EF) nr. 847/96 anvendes ikke. Artikel 4 i forordning (EF) nr. 847/96 anvendes ikke Artikel 15, stk. 9, i forordning (EU) nr. 1380/2013 anvendes ikke.

(1) Denne kvote må fiskes fra den 1. januar til den 31. januar og fra den 1. april til den 31. december 2017. Dog er det tilladt for fiskerfartøjer med en længde på mindre end 15 meter overalt (undtagen partrawlere), som er udstyret med et fartøjsovervågningssystem, jf. artikel 9, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1224/2009, også at fiske denne kvote fra den 1. februar til den 31. marts 2017 i områder, hvor vanddybden er mindre end 20 meter. Artikel 9, stk. 5, i forordning (EU) nr. 1224/2009 anvendes ikke.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.
Udfærdiget i Bruxelles, den .

På Rådets vegne
Formand